

A S İ V A N

Kültür – Sanat Edebiyat

Feyza Yağmur TELEME

KİME GÖRE NEYE GÖRE

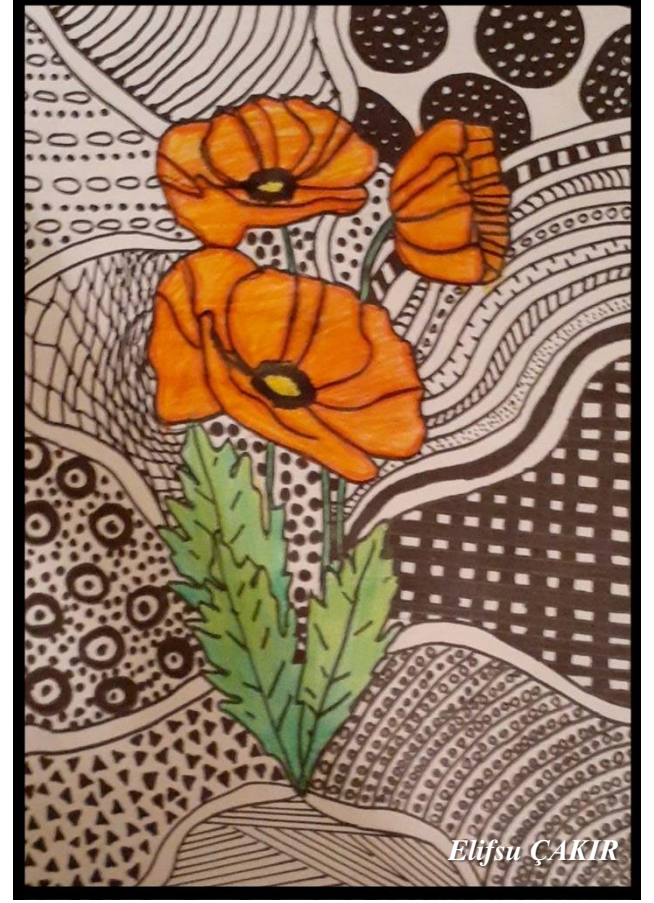
Herkesin her şey hakkında muhakkak bir fikri var. Ama aslında kimse ne, nedir tam olarak bilmiyor. Gariptir ki insanımız kendi gözü kapalıyken başkasına ışık olmaya çalışıyor ve kimse birbirini olduğu gibi kabul etmek istemiyor. İlla karşısındakine kendi düşünce kalıplarını benimsetmeye çalışıyor. Evet, insanlar birbirine doğruyu ve yanlış; iyiyi ve kötüyü göstermeli, öğretmelidir. Ama bu çaba başka. Hiç de böyle bir niyet beslemiyor. Hiçbirimiz düşünmüyoruz karşımızdakine bir şeyler anlatmaya çalışırken; bu insanın hikayesi nedir, nereden gelir nereye gider? diye. Herkes aynı şeyi düşünsün, aynı şeye inansın istiyoruz. Tam da buna uygun bir söz söylemiş Walter Lippman: “Herkes aynı şeyi düşünüyorsa hiç kimse fazla bir şey düşünmüyor demektir.”

Neden farklılıklarımız olmasın ki? Farklılıklar değil midir insanı özel ve güzel kılan şey? Sadece kendimiz mutlu olalım kendimiz haz duyalım istiyoruz. Ama aslında en büyük mutluluk değil midir başkasını mutlu etmek? Bunun için her insana her fikre saygı duyalım. Unutmayalım ki sevelim, sevilelim. Zira saadet verirken biz de saadet alırız.

Hatice Zişan BALCI

NEVŞEHİR

Her zaman doğal güzelliğin ve tarihi güzelliğin bir arada bulunduğu şehirleri gezmeyi severim. Geçenlerde işte tam böyle bir şehre gittim, Nevşehir’e. Nevşehir ya da antik ismi olan Nissa, Selçuklu döneminde fethedilmiş bir yerdir. Nevşehir “Güzel Atlar Ülkesi” anlamına da gelen Farsça “Karpataka” kelimesinden türemiştir. Nevşehir tarihi şehirlerimizden biridir. Tarihi M.Ö. 700'lere kadar dayanmaktadır. Nevşehir birçok devlete ev sahipliği yapmıştır. Malazgirt Zaferi'nden sonra Türk köylerinin kurulmasıyla birlikte buraya “Muşkara” adı verilmiştir ve sonra Kapadokya olarak değişmiştir. Nevşehir İç Anadolu Bölgesi'nde Türkiye'nin tam ortasında yer alır ve yüz ölçümü 5392 km²'dir. Bu durumuyla ülke topraklarının binde yedisini kaplar. Eski yanardağların kül ve lavlarının birikmesi sonucu oluşmuş geniş bir plato üzerinde yer alır. Nevşehir eşi benzeri olmayan güzellikteki tabiat harikası peri bacaları, ören yerleri, yer altı şehirleri ve çeşitli dönemlerden kalma mimari eserleriyle Dünya Kültür Mirası listesinde önemli bir yere sahiptir. Peri bacaları yağmur, rüzgâr gibi hava olaylarının volkan tufünü aşındırarak oluşturduğu olağanüstü yapıdır. Eğer bir gün Nevşehir'e giderseniz Zelve Açık Hava Müzesi'ne, gizemlerle ve efsanelerle dolu Derinkuyu'ya, deve şeklindeki peri bacalarını görmek için Üç Güzeller'e ve Güvercinlik'e mutlaka uğrayın. Bu arada şöyle de bir bilgi vermek isterim sizlere: Güvercinlik'e “Güvercinlik” denmesinin önemli bir nedeni var, Eski zamanlarda insanlar o vadi üzerindeki neredeyse tüm peri bacalarına geçişler ve oyuklar açmışlar. Güvercinlerin de bu oyukların içlerine yerleşmelerini sağlamışlar. Böylece kuru, tozlu, killi bir toprağa sahip olan Nevşehir'in toprakları güvercin gübreleri sayesinde besleniyor ve içindeki suyu koruyor. Ayrıca güvercin gübrelerini üzüm bağlarında da kullanıyorlar. İşte bu kadar önemli bir göreve sahip olan bu malzemeyi elde edebilmek için Güvercinlik'te bol bol güvercin besleniyor. Yine aynı burası gibi Nevşehir'de pek çok yer adı böyle olaylardan yola çıkarak verilmiş. Nevşehir'e geldiğinizde bunların manasını bilmek sizlere gezerken epey zevk verecektir diye düşünüyorum. Tabi Peri Bacalarını ve orada özgürce dolaşan Yılkı atlarını gördüğünüzde bu şehir için bir kez daha hayretler içinde kalacaksınız.

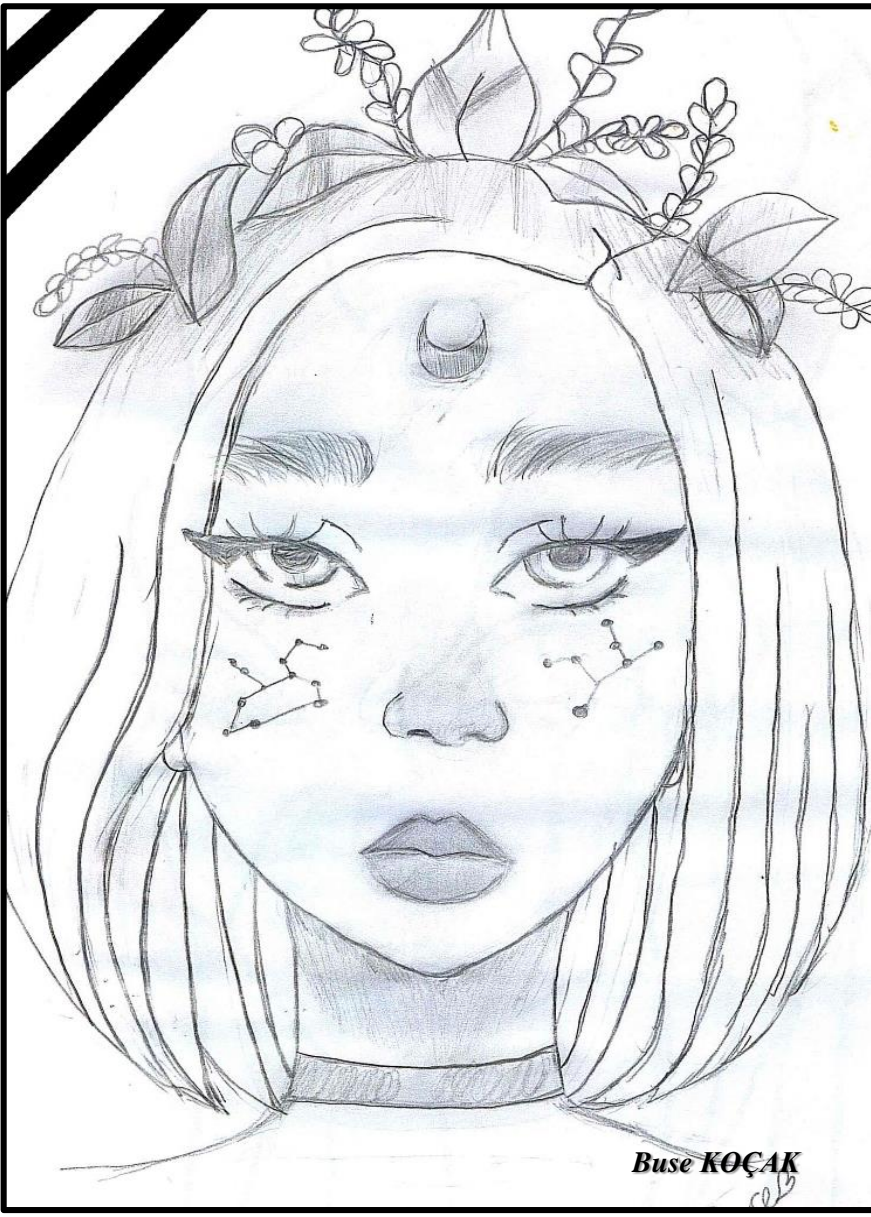
Elifsu ÇAKIR

Zümra ÜNAL

DAİMA

Sana, bana tüm insanlığa,
Saygı lazım daima.
Siyaha, beyaza,
Saygılı olmak yakışır her insana.
Mutlu olmak daima,
Lazım bu hayatta.
Gülmek daima,
Yakışır bu dünyaya.
İyi olmak daima,
Lazım bu insanlığa.
Barış daima,
Lazım bu coğrafyada.
Sevilmek daima,
Lazım sana, bana.
Sevmek daima,
Yakışır her insana.

Sevgi Gül ÇALIK
HAYALLER VE KİTAP

Hayaller; bir insanın yaşama umudu, sevinci, hevesidir. Hayalleri olmayan bir insan başına gelenler karşısında çaresiz bir şekilde öylece kalabilir. Çaresizlik, insanın yaşayabileceği en kötü duygulardan biridir. Elinden bir şey gelmemek, bir yardımcı dokunamamak, bir şey düşünmemek... Ne kötü bir durumdur. Ama hayalleri varsa en kötü anında bile asla pes etmez. Bir umut ışığı arar mutlaka insan; bir çıkış yolu, çözüm yolu arar.

İnsan hayallerle vardır, hayal kurmak başka dünyalara yolculuktur. Görünmeyene, bilinmeye doğru... Ve o yolculuğa çıkmanın kesin bir bileti vardır. O da kitap okumaktır. Kitap okumayan kişi birçok şeyi kaybeder, aradığını bulamaz zaten ne arayacağını da bilemez. Hayallerini, umutlarını kaybeder. Geçmişinde, kendi içinde kaybolur. Çıkamaz o kapının ardından. Çünkü o kapının ardından çıkmanın anahtarıdır, kitap okumak. Kitap okuyan kişi ise özgürlüğe yelken açmış bir gemide gibidir. Önü açık ve berraktır. Ne arıyorsa onu görür ulaşacağı limanda. Asla kaybolmaz, yolunu şaşırılmaz. Geçtiği yollardan, uğradığı limanlardan dersler alır. Başarılarını, başarısızlıklarını, güzellikleri ve çirkinlikleri kendine bir paydır bu hayatta. Güç alır yaşadıklarından ve daha güçlü atar geleceğe adımlarını. Asla pes etmemeyi öğrenir, savaşmayı öğrenir güçlüklerle.

Sen de güç ve cesaretini hayallerinden al. Sakın umutsuzluğa yol açacak girişimlerde bulunma. Cesaret etmek için hayal et, hayal etmek içinse kitap oku.

Şeyma ULUS
ÇANAKKALE İÇİNDE

O gün Çanakkale Boğazı kanlara boyandı,
Dökülen kanlarla sular bulandı,
O yiğitler bu savaşa nasıl dayandı,
Nice kanlar döküldü Çanakkale içinde.
Nice analar, babalar boynunu büktü,
Gökteki melekler bile gözyaşı döktü,
18 Mart'ta zalimin hevesi söndü,
Nice kanlar döküldü Çanakkale içinde.
Allah'ın izniyle kaldırdı yedi yüzlük mermiyi,
Hep birden getirdiler topu atarken tekbiri,
Şehit olmaktı onların emelleri,
Nice kanlar döküldü Çanakkale içinde.
Arkasında kararlı durdu Türk askeri,
Orada yaşananlar Allah'ın bir hikmeti,
İnşallah Rabbim verecek onlara cenneti,
Nice kanlar döküldü Çanakkale içinde.
Sen de ömründe bir kez burayı gezmelisin,
Onların çektiklerini kalbinde hissetmelisin,
Çanakkale Anıtı'nı sen de görmelisin,
Yeri geldiğinde sen de vatanın için canını vermelisin.

Buse KOÇAK
GÖKYÜZÜ

Vardır içinde gündüzleri bulutlar,
Bulutlar beyazdır, beyaz değildir hiçbir şey onun kadar.
Vardır içinde gündüzleri güneş,
Güneş parlaktır, kararınca ortaya çıkan yıldızlar kadar.
Vardır içinde bulutların yağmur,
Yağmur yağınca saklanan gökkuşağı içinden çıkar.
Gökyüzü yalnız değildir hiçbir zaman,
Geceleri yıldız ve ay,
Aydınlanınca gün, doğan güneş,
Bulutlar ve gökkuşağı güneşe kardeş.

Ömer IŞIK
GÜZEL ÇİÇEKLER

Bir temmuz ayında Obur Ayı, dere kenarındaki çiçekleri koklamaya gitmişti. Derenin kenarındaki çiçekleri koklamaya giderken bir koku aldı. Bu koku, bir çiçek kokusu değildi. Bu koku, Obur Ayı'ya çok tanıdık gelmişti. Kısa bir süre sonra bu kokunun bir balık kokusu olduğunu anladı.

Balıklar kendi aralarında yarış yapıyordu. Balık Mino, birinci olduğu için mutluluktan etekleri zil çaldı. Obur Ayı çok açtı. Yere sert bastığından balıkların kaçacağını hiç düşünmedi. Balık Mino'nun sevinci kısa sürdü. Balıklar ağır bir hayvanın geldiğini anladı. Kendilerine zarar verebilir diye suya dalıp hızla uzaklaşmaya başladılar. Ama Obur Ayı buraya karnını doyurmaya gelmemişti. Güzel çiçekleri koklamaya gelmişti. Derenin kenarındaki çiçekler saymakla bitmezdi. Derenin kenarında güller, gelincikler ve papatyalar vardı. Obur Ayı çiçeklerin güzel kokusundan açlığını unutmuştu.

Ahmet Faruk BAYIR

Buse KOÇAK

GÖRÜNENİN ÖTESİNDE

Geçenlerde bir yazı okudum “Halo etkisi nedir?” diye. İlk olarak bunu açıklayayım: Halo etkisi, birini ilk gördüğünüzde edindiğiniz izlenime bakarak kişinin diğer özellikleri hakkında çıkarım yapmaktır. Fiziksel olarak güzel görünen bir bireye sağlıklı, akıllı gibi bir sıfat yapıştırmak aklımızın otomatik olarak yaptığı en klasik Halo etkisi örneği diyebiliriz. Bizler istemsizce de olsa bu tarz şeyler yapabiliyoruz yani normaldir, zaten önemli olan bir insanı dış görünüşüne bakarak davranma ve yargılama durumunda bulunmamaktır. Halo etkisine örnek olarak okuduğum başka bir yazıdan bahsetmek istiyorum: “Hamam böceği de böcektir, uğur böceği de. İkisini birbirinden ayıran dış görünüştür. Birisini elimize alıp şarkılar söylerken diğeri ölsün diye evimize düzenekler kurarız. Yani dış görünüş bu çağda en önemli şeydir. Yani “Dışı merak edilmeyenin içi beğenilmez.” şeklinde. İlk okuduğunuzda haklı bulabilir ve etkilenebilirsiniz şayet ki bende haklı buldum ve etkilendim. Ama sonra düşündüğümde onları ayıran şeyin sadece dış görünüş olmadığı, isimlerinin ne ifade ettiği, nerede yaşadıkları ve yaptıkları şeyleri de onları ayıran etkenlerden olabilir diye düşündüm ve doğrulamak istediğim için araştırdım. Uğur böceğinin adının bu olmasının sebebi; Tarım ürünlerine zarar veren böceği yiyerek bitkilerin verimsizleşmesine ve kurumasına engel olan bu böcekler, tarlalara bereket getirdiği için çiftçilerimiz tarafından “uğur böceği” ismini almıştır. Adı güzel olduğu kadar yaptığı şeylerde güzel olan bu böceğin aksine hamam böcekleri insanlara çeşitli salgın hastalıklar bulaştırır ve yaşadığı yerinde pekiyi olduğu da söylenemez. Aslında pek çok şeyin bir sebebi olduğu yorumunu da çıkartıyoruz buradan. Şöyle düşünüyorum ki insanı dış görünüşüne göre yargılamamalıyız. Halo etkisi olsa bile davranışımızı buna göre değiştirmememiz gereklidir ve ikinci bahsettiğim alıntıda geçen dış görünüşle ilgili fikre katıldığım kadar, örnek verilen şeyleri ve yazım üslubunu doğru bulmuyorum. Bir fikrimizi topluluğa sunmayı düşünüyorsak ve içinde örnek veriliyorsa araştırılması tarafındayım yoksa fikri haklı olsa bile yazım üslubu ve yanlış bilgilerden dolayı yazının büyüğü bozulur ve savunduğumuz şeyi doğru bulan olsa bile bu hatalardan dolayı yanlış bulunabilir. Ne derler, “Yanlış üslup doğru sözün celladıdır.”

Mehmet İPEK
MARŞIMIZ

Yiğitler cephede,
Çetin bir savaş içinde,
Bir kor var yüreklerde,
Vatan aşkı gözlerinde.
Bunu bilen bir şair,
Yazdı olan bitene dair.
Kahramanları aşka getirmek için,
Okundu mecliste bu şiir.
Marşımız daima dillerde,
İman var gönüllerde,
Vatan destanını anlatmak için
Okunur her sabah derslerde.

Ecrin YILDIRIM

DAVETSİZ MİSAFİR

Sıcak bir yaz günüydü ailecek her zaman su doldurduğumuz çeşmeden su dolduracak oradan da bir ağaç gölgesinde piknik yapacaktık. Belki orada biraz top oynar, ip atlayıp kısa bir kır gezisi yapardık. Kardeşlerim ve ben bu tarz etkinliklere bayılırdık. Vakit kaybetmeden uygun kıyafetler giyindik, şapkamızı taktık, çantamızı hazırlayıp yola koyulduk. Babam yol üstünde bir markete uğrayıp yiyecek-içecek malzemeleri almıştı. Bizler de arabanın içinde keyifle gideceğimiz yerde ilk hangi oyunu oynayacağımıza karar vermeye çalışıyorduk. Hava çok sıcaktı, arabanın camları da açıktı. Birden içeri garip bir şeyin girdiğini fark ettik. Önce korktuk, ne olduğunu anlayamamıştık. Sonra annem yerden avuçlarının içine bir şey aldı, avuçlarını hafifçe araladığında hepimiz bunun yavru bir kuş olduğunu anladık. Babam bunun bir saksağan kuşu olduğunu söyledi. İçeri girdiğinde sağa sola çarptığı için sersemlemiş biraz da yaralanmıştı. Babam “Kuşu hemen bırakmayalım, ciddi bir şeyi var mı önce bir bakmalıyız.” dedi. Arabanın arkasından karton bir kutu alıp kuşu içine koyduk. Bu arada yolumuza devam ediyorduk. Gideceğimiz yere çok az kalmıştı. Arabamız çeşmenin önünde durdu. Babam sularımızı doldururken biz de dikkatle kuşu seyrediyorduk. Ayağında bir sıkıntı olmalıydı ki yürürken biraz sendeliyordu. Babam “Bu halde bırakmayalım eve dönünce bir veterinere götürelim.” dedi. Zaten biz de kuştan ayrılmak istemiyorduk. Ona küçük ekmek parçaları ve su vermiştik. Oyun oynayacağımız için bu kadar hevesliyen kuşu izleyeceğiz diye hiçbir oyun oynamamıştık. Bir an önce su doldurma işini bitirdik, kısa bir piknik yapıp dönüş yoluna koyulduk. İlk işimiz bir veterinere gitmek oldu. Veteriner kuşu muayene ettikten sonra birkaç gün içinde iyileşeceğini ve ancak kendisinin kontrolünden sonra doğaya tekrar bırakmamız gerektiğini söyledi. Kardeşlerim ve ben bu haberi duyunca çok sevindik. Birkaç gün de olsa kuş yanımızda kalacağı için mutluyduk. Ona güzel bir ev sahipliği yapmaya gayret ettik. Yemini, suyunu hiç aksatmadık. Böyle olunca kuş da hemen toparlanmıştı. İki gün sonra tekrar veterinere götürdüğümüzde durumunun gayet iyi olduğunu, karşılaştığımız yere yakın bir yerde kuşu bırakabileceğimizi söyledi. Bizler hem yarım kalan pikniğimizi yapmak hem de kuşu ait olduğu yere bırakmak için tekrar hazırlanıp yola çıktık. Bu davetsiz misafir hepimize çok iyi gelmişti. Ama biliyoruz ki onun da iyi olması için evine ve ailesine ihtiyacı var. Daha sonraki günlerde onu tekrar görmek için sık sık su doldurmaya gittik ve uzun uzun gökyüzünü seyrettik.

Betül Esmâ MEYDAN

Ahmet Faruk BAYIR

SIKICI VADI'DEKİ ARKADAŞ

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde. Uzak diyarların birinde bir şövalye yaşarmış. O şövalye çok meşhur olan bir hazinenin peşinde bir yolculuğa çıkmış. Yolculuk sırasında bir cüceyle karşılaşmış. Bu cüce ihtiyar mı ihtiyarmış. İhtiyar cücenin elinde bir kitap varmış. Şövalyeden bu kitabı almasını ve ona çıktığı bu yolculukta bu kitabın kendisine yardım edeceğini söylemiş. Şövalye içinden “bu ihtiyarın verdiği kitap ne işime yarar ki?” diye geçirmiş. Ama yine de onu kırmamak adına kitabı almış. Aldığı gibi de çantasının dibine atmış.

Şövalye çıktığı bu yolculuk sırasında bir sürü zorlukla karşılaşmış. En zoru da ”Sıkıcı Vadi'den” geçmekmiş. Bu vadi o kadar sıkıcıymış ki ne izleyebileceği bir gökyüzü ne de etrafına baktığında görebileceği bir ağaç varmış. Tek çare çantasındaki kitabı çıkarıp okumakmış. Kitabı eline alır almaz başlamış okumaya. Okudukça hem öğreniyor hem de o kadar eğleniyormuş ki yolun nasıl geçtiğini anlamamış bile. Şövalye, Sıkıcı Vadi'yi bu kitabı okuyarak hiç de sıkılmadan geçmiş. Şimdi önünde zorluklarla dolu yeni yollar varmış. Ama şövalye kitaptan öğrendikleri sayesinde önüne çıkan engellere zekice çözümler üretip bu engelleri aşmayı başarmış. İhtiyar cüce haklıymış. Kitap ona bu yolda çok iyi bir rehber ve arkadaş olmuş. Bundan sonra önüne çıkan engelleri aşmak için ilk başvuracağı yöntem kitaplardan faydalanmak olmuş.

Ecrin Mina TÜFEKÇİ **EJDERHALAR**

Ejderhalar, insanlar tarafından sadece bir masal ya da efsane kahramanı olarak bilinen canlılardır. Bazı insanlar ejderhaların hiç var olmadığına inanırlar hatta varlığına inanlara güldükleri bile olmuştur. Bazıları da ejderhaların varlığına, eski zamanlarda yaşayıp talihsiz bir olay neticesinde nesillerinin tükendiğine inanırlar. Bir ejderha yumurtasına sahip olmayı ya da kendilerinin karakteristik özelliklere sahip bir ejderhalarının olmasını o kadar isterler ki neredeyse bunun hayaliyle yaşarlar. Tabi bunun bir de bilimsel bir boyutu da vardır. Bu yüzden bazı üniversitelerin zooloji bölümlerinde “Ejderha Bilimi” dersi de verilir.

Yine de bir hayalden ya da gerçeklikten yola çıkarsa çıksın herkesin aklına “acaba ejderhalar gerçekten yaşadı mı?” sorusu gelmiştir. Ben yaşadıklarına inanıyorum. Eğer yaşamamış olsalardı insanlar onun hakkında nasıl bu kadar ayrıntılı bilgilere sahip olabiliyorlardı? Ejderhalarla ilgili neredeyse her milletin bir efsanesi var. Bazıları bir yılan bazılarısı daha çok büyük bir kuşa benzetiyor onu. Hatta çok efsanede ejderhaların yer altındaki büyük hazineleri koruduklarına inanılıyor. Türkiye’de de ejderhaya benzeyen yaratıklarla ilgili pek çok efsane var. Mesela Evreğen ya da Şahmeran hikayeleri... Tabi bunlar dilden dile dolaşan halk efsaneleri. Ama kim bilir belki hepsi gerçek bir hikâyeye dayanıyordur. Sırf bunları öğrenmek için bile “Ejderha Bilimi” öğrenmeye değer mi?

Ayşe Betül BAYIR

SEVİMLİ SALYANGOZ VE BÜYÜK BÖCEK YARIŞI

Bir dere kenarında yaşayan küçük, kısa boylu, sevimli bir salyangoz vardı. Sevimli Salyangoz bir gün yolda yürürken haberci böceklerin seslerini duydu.

“Temmuz ayında bir böcek koşu yarışması yapılacaktır!”

Bunu duyan Sevimli Salyangoz çok sevindi. Yarışmaya katılmak istiyordu. Hemen çalışmaya başladı. Çalıştı, çalıştı. Çok çalıştığı için çok yoruldu. Uykusu da gelmişti. Hemen uyudu. Uyanınca:

“Ah koşu yarışmasına üç gün kaldı” dedi.

Kahvaltısını yapıp çalışmalara tekrar başladı. Çalıştı, çalıştı ve yine uyuma vakti gelmişti. Uyudu. Uyanınca:

“Eh koşu yarışmasına iki gün kaldı” dedi.

Sevimli Salyangoz kahvaltısını yapıp yine çalışmalara başladı. Çalıştı çalıştı. Yine uyku vakti gelmişti. Uyudu. Uyanınca:

“Yaşasın! Yarın yarış günü” dedi.

Bu nedenle hızla çalışmalara başladı. Çalıştı çalıştı ve gün sonunda yemeğini yedikten sonra uyudu. Uyanınca:

“Yaşasın! Bugün BÖCEK KOŞU YARIŞMASI günü” dedi. Hemen hazırlandı ve koşarak yarışmaya yetişti. Orası öyle kalabalıktı ki, iğne atsan yere düşmezdi. Biraz ilerleyince karşısına kocaman bir Gergedan Böceği çıktı. Gergedan Böceği onu görünce:

“Şu sümüklü böceğe bakın. Zaten böceklerin en yavaşı bir de yarışmaya katılmayı düşünüyor” diye güldü. Sevimli Salyangoz çok üzülmüştü. Yarış başlamak üzereydi. Herkes yerine geçti. Yarış başlayınca Sevimli Salyangoz en arkada kalmıştı. Ama herkes kendini çok hızlı sandığı için yavaşlamıştı. Sevimli Salyangoz ise hiç pes etmedi. Yarışmaya devam etti ve kendi kendine:

“Ben bunu başarabilirim.” dedi ve devam etti.

Yarışın bitiş noktasına ulaşmıştı. Çok mutluymuştu. Çünkü o kazanmıştı.

Gergedan Böceği, söyledikleri için Sevimli Salyangoz’dan özür diledi.

Sevimli Salyangoz, onun özrünü kabul etti ve arkadaş oldular. Hep birlikte güzel oyunlar oynadılar ve birlikte çok mutlu oldular.

İMTİYAZ SAHİBİ

Yusuf GÜNHAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hilâl MERTOĞLU BAYIR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Eda ÇELİK

GÖRSEL DANIŞMAN

Esra KIRKAYA

YAYIN KURULU

Kezban KAYA

Meltem ÇATKIN

OKUL ADRES TELEFON

MURADIYE AKSOY İLKOKUL-ORTAOKULU

Cennet Cd. No: 103 Çubuk/ANKARA

Tel: 0 312 837 71 22 Faks: 0 312 837 55 25